

**32e zondag b-jaar
11 november 2018**

*Nooit brengt een oorlog
vrede!*

In deze gebedsviering rond Gods Woord en Brood brengen we het evangelieboek en de ciborie in ons midden.

Lied: War Memorial (*H. de Lange/A. v. Smart*)

*Hoog, op de winderige klif,
tussen de zee en de lucht,
staat het kruis ter herdenking van de oorlog.
Zij stierven opdat wij zouden leven,
Ik huiver bij de plechtige belofte
de levenden te snel te vergeten.*

Welkom

Gedicht: Raketaanvallen (*Nel Benschop*)

Er staat een foto in de krant:
een vrouw huilt om haar man. Haar hand
klemt zij krampachtig om het kleed
waaronder zij het lichaam weet
van wie zij hield. Een Scud-raket
heeft hem gedood. En geen gebed
geen mensenhulp brengt hem terug.
Zij houdt hem vast. Haar hoofd, haar rug
zijn diep gebogen. En dit stil
gebaar, of zij hem dragen wil,
is van een moeder, die haar kind
dood tussen de hopen puin weervindt,
het niet kon redden van 't gevaar.
Haar tranen druppen op de baar
waarop haar man werd neergelegd...
O God, hoe lang nog: dit gevecht
dat, als het eenmaal wordt gestaakt,
duizenden doden heeft gemaakt?

Gebed om nabijheid bij beeld en muziek

We vragen God om nabijheid voor de miljoenen
slachtoffers van WO I, maar ook voor de slachtof-
fers van de 40 conflictgebieden die momenteel in
de wereld aan de gang zijn.

Bij elke beeld bidden we in stilte:

Lieve God, wees hen nabij!

Ondertussen horen we:

Stabat Mater Dolorosa (*Pergolesi*).

Gebed

**We worden stil bij de duizenden soldaten
altijd iemands vader, altijd iemands kind.
Laat daarom niet toe, Vader,
dat er nog meer doden vallen.
Laat ons met eerbied en dankbaarheid
terugdenken aan wie de prijs van
onze vrede met zijn leven betaald heeft.
Wees een troost in bange dagen
voor de dagelijkse slachtoffers
in de oorlogen van vandaag.
Blijf hen nabij.**

Kyrië uit Missa Piccola van Sandra Milhken

Inleiding tot de lezingen

We horen 2 verhalen over weduwen, die in die tijd geen beroep konden doen op de sociale zekerheid en zelf leefden van aalmoezen.

We horen hoe ze hun laatste bezit nog uitdeelden ten voordele van de andere.

Is dit niet dé manier om de oorlog te bezweren, om in te gaan tegen macht, rijkdom en aanzien: vaak de eerste motieven waaruit oorlog ontstaat?

Eerste lezing: 1 Kon. 17, 10-16

Lied: Requiem (Eliza Gilkyson)

Kindvriendelijk moment

Evangelie: Mc. 12, 38-44

Homilie

Voorbeden

Laat ons in verbondenheid met alle gemeenschappen in Sint-Niklaas en over de wereld samen bidden om vrede:

U - bi ca - ri - tas, et a - mor,
u - bi ca - ri - tas, De - us i - bi est.

Voor alle gesneuvelden uit alle oorlogen die tot het einde bleven dromen met het vredesdoel voor ogen dat zij bij U mogen thuiskomen.

Ubi Caritas

Waar liefde is en vrede, is God bij ons

Slotgebed (Mgr. Schreurs)

Heer,
leg uw hand op mijn schouder.
Geef mij de kracht
mijn dienen vruchtbaar te maken,
steeds liefde boven haat te verkiezen.

**Geef ons allen de kracht
eendracht boven tweedracht,
eenvoud boven waan,
onthechting boven bezit te verkiezen.
Geef de wereld de kracht
vrede boven oorlog,
oprechtheid boven macht,
goed boven kwaad te verkiezen.
Leer mij aan anderen te denken,
mijzelf te geven,
de anderen te begrijpen
en te vergeven naar uw voorbeeld.**

**Heer, leer mij lief te hebben en
leg uw hand op mijn schouder. Amen**

Mededelingen

Zegenlied: An Irish Blessing (J. E. Moore, Jr)

*Dat de weg uitnodigt om jou te ontmoeten,
dat je de wind altijd in de rug mag hebben.
dat de zon warm op je gezicht mag schijnen;
en dat het zacht regent op je velden.
Tot we elkaar weerzien, wens ik je toe dat God je
koestert,
en voor altijd in zijn handpalm bewaart.*

Zending

Reeds noteren in jullie agenda!

Jong en oud nodigen we uit op **paasmaandag 22 april** voor een **ontmoetingsdag** met gesprek en ontspanning. Meer info volgt later.

Het kleine begin van vrede (*Lieve Maes*)

Waarom zouden we nog wachten?

Vinden we ons als mens te klein,
te onbeduidend
of zelfs te zwak, misschien?

Denken we dat wij alleen
niets kunnen betekenen?

Dat zelfs wanneer wij proberen goed te doen,
de wereld alsnog hetzelfde blijft?

Toch kunnen we zelf het begin van vrede zijn.

Ik kan vrede brengen,
als ik het beste in jou zie,
als ik niet in het verleden leef
en nieuwe kansen geef.

Als ik mild ben voor mezelf
en ook voorbij jouw fouten kijk.

Als ik het slot van mijn eigen belang
openbreek,
voor jou nieuwe deuren open
en zo de wereld beter maak.

Waar wachten we nog op?

*Laat ons één zwaluw zijn die **wel** de lente
maakt!*

Voor alle machthebbers op aarde:
dat zij eigenbelang opzij kunnen zetten
voor een doel van hogere waarde
en vrede laten primeren in hun wetten.

Ubi Caritas

Voor al wie wordt vervolgd of opgejaagd
omdat hij onrecht heeft aangeklaagd,
bidden wij U om volhouding en kracht.

Voor elke vluchteling voor oorlog en geweld,
door onmacht, angst en honger gekweld,
dat hen ergens een open deur wacht.

Ubi Caritas

Dank voor vredebrengers groot en klein
laat ook ons mensen van hoop zijn:
die tonen dat een goeiedag of uitgestoken hand
vrede in het hart van mensen plant.

Ubi Caritas

Voor de intenties van onze gemeenschap...

Ubi Caritas

Geloofsbelijdenis

Ik zal niet geloven
in het recht van de sterkste
in de taal van de wapens
**Maar ik wil geloven
in het recht van de mens
in de open hand**

Ik zal niet geloven
dat oorlog en honger onvermijdelijk zijn
en vrede onbereikbaar.
**Maar ik wil geloven
in de kleine daad
in de vrede op aarde.**

Ik zal niet geloven
dat alle moeite vergeefs is.
Ik zal niet geloven dat de droom
van de mensheid
een droom zal blijven
dat de dood het einde zal zijn.
**Maar ik durf geloven
altijd en ondanks alles
in de nieuwe mens.
Ik durf geloven
in Gods eigen droom:
een nieuwe hemel en een
nieuwe aarde
waar oprechtheid zal wonen.
Amen**

Offerande

Terwijl u deelt van wat u heeft, brengen we de geconsacreerde hosties op de tafel waar leven wordt gedeeld, zoals Jezus ons voordeed.

Bidden bij brood van leven

Lieve God, wij komen hier voor U met lege handen:
een beetje brood,
een beetje wijn, te klein voor al onze dromen.
Maar in Uw hand gelegd,
gebroken en gedeeld,
gebeurt zo vaak het wonder
dat lege handen in mekaar doet slaan.

**Lieve God, licht in de wereld,
Gij zijt hoop in angst,
troost ons met uw belofte
dat alle oorlogsdoden niet tevergeefs
gestorven zijn,
maar onsterfelijk zijn bij U.
Laat ons dit brood en ons leven delen
met elkaar, zoals Gij ons voordeed
tot vrede en toekomst van iedereen.**

Onze Vader

The Last Post (André Wauters)

Gebed om vrede (H. Oosterhuis)

Heer, Gij noemt geen vrede
wat wij vrede noemen.
Gij berust niet in ons kwaad.
Gij brengt vuur op aarde
en het zwaard van de beslissing.
Laat ons geen valse vrede zoeken.

**Laat ons niet zwijgen uit zelfbehoud
en niet buigen voor het geweld:
maar onze stem verheffen
voor rechtelozen en misdeelden.
Leer ons hongeren en dorsten
en zoeken naar gerechtigheid:
uw vrede op aarde voor alle mensen.**

Agnus Dei (Missa Piccola)

Lam van God, neem zonde (en oorlog) van ons weg, bescherm ons en geef ons vrede.

Communie Ondertussen zingt het koor:

Only Remembered (I. D. Sankey/H. Bonar)
*Uitdovend zoals de sterren bij dageraad
hun schittering verliezend in de stralende zon,
zo willen we verdwijnen van deze aarde
en haar lasten
Enkel herinnerd om wat we gedaan hebben.*

*Enkel de waarheid die we in ons leven
hebben gesproken en
het zaad dat we in ons leven hebben gezaaid
zullen overgeleverd worden wanneer wij
al vergeten zijn
Enkel herinnerd om wat we gedaan hebben.*

*Wie zal de lofzang aanheffen
en wie zal het verhaal vertellen?
Zal de linie stand houden?
Zal ze uiteenvallen en vluchten?
Zullen we uiteindelijk in roem verenigd zijn,
enkel herinnerd om wat we gedaan hebben?*

Om in stilte te lezen

In Vlaamse velden

In Vlaamse velden klappen rozen open
tussen witte kruisjes, rij op rij,
die onze plaats hier merken, wijl in 't zwerk
de leeuweriken fluitend werken, onverhoord,
verstomd door het gebulder op de grond.
Wij zijn de doden. Zo-even leefden wij.
Wij dronken dauw. De zon zagen wij zakken.
Wij kusten en werden gekust. Nu rusten wij
in Vlaamse velden voor de Vlaamse kust.
Toe: trekt gij ons krakeel aan met de vijand.
Aan u passeren wij,
met zwakke hand, de fakkel.
Houd hem hoog. Weest gij de helden.
Laat de doden die wij zijn niet stikken
of wij vinden slaap noch vrede
- ook al klappen zoveel rozen open
in zovele Vlaamse velden.

